

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“.

V nedeljo dne 24. maja 1891 občni zbor „Narodne Tiskarne“ ni mogel zborovati, ker je bilo po pravilih premalo delničarjev udeleženih.

Zatorej se sklicuje nov

OBCNI ZBOR delniškega društva „NARODNE TISKARNE“

na dan 7. junija 1891. leta

ob 11. uri dopoludne

v prostorih „Narodne Tiskarne“

z istim, za občni zbor dne 24. maja 1891 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po §. 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočnih delničarjev in število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

V Ljubljani, 25. maja.

Jedna glavnih točk našega narodnega programa bilo je in ostane šolstvo. Že 1848. l. ko so slovenski rodoljubi, na čelu jim takratno „Slovensko društvo“ formulovali naše narodne zahteve, bilo je vodilno načelo, da ima na ljudskih šolah materinščina biti učni jezik, da mora tudi na srednjih šolah v prvi vrsti slovenščina biti učno sredstvo in da se mora tudi na velikih šolah, na vseučiliščih, pouk uravnati tako, da bodo naši sinovi dokončavši študije tudi strokovno popolnoma vešči slovenščine, da bodo kot odvetniki, beležniki, zdravniki, inženjerji občevali z narodom, kakor se to dogaja v drugih kulturnih narodih, ne pa v tujem mu jeziku.

Te zahteve, od katerih izvršitve je zavisen naš narodni razvoj in jamstvo za naš obstanek, ponavljale so se nekoliko let pozneje v ogromni nad 20.000 podpisov broječi peticiji, ponavljale so se na mnogobrojnih taborih in volilnih shodih, nič menj

pa tudi pri raznih prilikah v deželni in državnem zboru.

Res je, da se Rim ni v jednom dnevu zgradil, a če preotrimo dolgo vrsto let, odkar se poganjamo za šolstva naravno osnovo, moramo na svojo žalost priznavati, da smo samo na Kranjskem nekaj dobili, po drugih slovenskih pokrajinah pa bore malo, ali bolje rečeno — nič. O tem je morala še tako oduševljenemu optimistu oči odpreti budgetnega odseka razprava o vseučiliščih in srednjih šolah.

Kakor smo že omenili, je tem povodom poslanec Šuklje poudarjal potrebo, da se ustanovi na Graškem vseučilišču posebna stolica za slovenski jezik in literaturo in da bi se nekateri praktični predmeti pronašali v slovenščini, jednakim načinom, kakor je na vseučilišču v Inomostu, kjer se nekateri stroke pronašajo v italijanščini in kakor se je to baš v Gradci skoro dve desetletji že praktikovalo. Učna uprava naj bi uvaževala dejanske potrebe in jim ugodila. Dalje se je poslanec Šuklje krepko potegnil za slovenske paralelke v Celji, Gorici, za hrvatsko gimnazijo v Pazinu, za novo gimnazijsko poslopje v Ljubljani in za obnovitev jako potrebne gimnazije v Kranji.

Dasi so vse te zahteve in želje prastare, v vsacem oziru utemeljene, dasi ima učna uprava po vesoljnem svetu nalog, širiti pouk in znanost in s tem duševno in gmotno blaginjo narodov, bil je odgovor ministra Gauča popolnoma negativen. Obljubil je, da se bode v Gradci ustanovila stolica za slovenski jezik in slovensko literaturo, kakor hitro se oglasi kak docent. Kdor vé, kolik bi bil takega docenta prihodek, ne bode pričakoval, da se bode tako hitro našel fanatik, ki bi se hotel zanašati na učne uprave dobrohotno podporo in prosil za službo, ki ni niti sistemizovana, da je torej ta stolica odložena „ad calendas graecas“. Gledé pronašanja nekaterih predmetov v slovenskem, rekel je Gauč, da je to nemogoča stvar.

Nič boljši ni bil odgovor glede slovenskih paralelek. Gospod pl. Gauč je sicer milostno priznal, da slovenske paralelke v Mariboru dobro uspevajo, a ker je ta naprava še mlada, ne more še reči ne

tako in ne tako, ampak samo to, da treba čakati. Odklonil je s tem odgovorom paralelke v Gorici in Celji, o zgradbi kakor ribi vode potrebnega gimnazijskega poslopja v Ljubljani in ob obnovitvi gimnazije v Kranji pa niti črnil ni, za kar bi mu bili skoro hvaležni, ker se nam ni bati skušnjave, da bi v tem oziru sami sebe varali s praznimi nadami.

Ministra Gauča odgovor razpršil je vse iluzije, katere je morebiti še kak nesrečen optimist gojil. Učna uprava ne dovoli ničesar. Po dosedanjem kolovozu naj škriplje šolstvo še naprej, nekoč bode že bolje. Kdaj, to seveda ni določeno, to je dobrohotno prepuščeno vsakateruika živi domišljiji.

Mi smo v tem oziru jako skeptični, pravi neverni Tomaži. Nam je še dobro v spominu, da je minister Gauč že lani bil obljubil slovenske paralelke v Gorici, po najnovejši njegovi izjavi je pa na to obljubo popolnoma pozabil in izgubili smo zopet par let: lansko leto, ker se ni nič naredilo, letošnje in prihodnje, ker se ne bode nič naredilo. Vlada pa bode mej tem, po zagotovitvi Gauča, temeljito preiskavala ovire, obstoječe proti slovenskim paralelkam. V to temeljitost pa nemamo prave vere, kajti baš pri omejeni debati priznal je minister Gauč sam, da niti tega ne ve, da nad sto dijakov iz Istre pohaja srednje šole na Reki.

Gledé šolstva bode torej budgetna debata popolnoma neplodna in vsa znamenja kažejo, da bode v družih ozirih isto tako. Upanje, da bi naši poslanci kaj dosegli, palo je pod ničlo in niti bati se ni, da bi nam glede teh besed, kdo izmed njih poslal kak popravek.

„Dramatičnega društva“ občni zbor

bil je preteklo soboto zvečer. Predsedoval je gosp. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, ki je s primernim nagovorom otvoril zborovanje, pozdravil zborovalce in po nekaterih toplih besedah o stanju in razvoju društva povabil tajnika Trstenjaka, da prečita svoje izvestje, katero slôve:

Z letošnjim društvenim letom dovršilo je „Dramatično društvo“ 23. leto svojega obstoja in delovanja. Lansko leto je doživela slovenska igra svojo stoletnico. Koncem letošnjega leta dobode

LISTEK.

Iz Bara v Podgorico.

(Potopisna črtica.)

Približuje se čas, ko bode najlepše in najugodnejše potovati po južnih krajih, po Dalmaciji, Grškem in v obče ob obalah egejskega morja. Dunajski „znanstveni klub“ prireja vsako leto taka potovanja in gotovo bode tudi marsikaterega imovitejšega Slovenca mikalo ogledati si jedno ali drugo izmed imenovanih dežel in malo pogledati v „orient“. Ali za daljno pot nema vsakdo ne časa ne sredstev; gledati je torej na to, da si ogledamo z malimi stroški za malo časa prav mnogo zanimivega.

Kolikor iz skušnje vem, miče Slovence najbolj južna Dalmacija, Boka Kotorska in Črnagora. Ali po teh krajih je še premalo orientalskega, premalo skrivnostnega. Če pa gremo le nekoliko dalje, pridemo na mejo, kjer si podajata roko orijent in okcident. Ako potujemo iz Bara v Podgorico, pridemo v najkrajšem času iz primorske ravnine in južnega podnebja čez srednje gorovje do krasnega celinskega jezera in do podnožja najvišjih snežnikov. Iz večinoma turškega mesta pridemo med same

Črnogorce in potem v staro središče srbskega naroda, mučenca med evropskimi narodi. V Baru prevladujejo italijanski običaji, v Podgorici pa albanski; v Baru si še med katoličani, potem prideš med Črnogorce in naposled med vse narode balkanskega polotoka.

Taka pot ni dolga, ne utrudljiva, niti draga. V jednom dnevu prideš lahko iz Bara v Podgorico, uživaš skoro pri vsakem koraku druge prizore, druge utise, potuješ ali peš, ali jež, ali vozeč se v ladiji in na zadnje na vozu. V Podgorici se odpočiješ, prenočiš in se lahko ali zopet nazaj v Bar vrneš, ali pa še raje čez Danilovgrad in Cetinje v Kotor, ker poslednje mesto ima več zveze s svetom.

Samo jedenkrat na teden obiskuje Lloydov parnik osamljeno in malo komu znano luko barsko (Bar, it. Antivari, ker stoji nasproti mestu Bari v Italiji). Od daleč že se zagleda sivemu zidovju podobno razvodno gorovje, ki se vleče v polkrogu v ozadju barske luke ter loči skadarsko jezero od jadranskega morja. To pogorje obdaja kot velikansk okvir dražestno podobo, ki se vedno jasneje in vidnejše pred nami razgrinja. Od zobčastih, s strmimi rti k morju spuščajočih se gora, ki obkrožujejo najnovejšo teritorialno pridobitev naše mo-

narhije (občino Špič z glavnim krajem Sutomore), plava naš pogled čez vse mogočno pogorje, dokler ga ne ustavi široka in skoro navpična orjaška stena, nad katero se vzdiga še mala, z bleščečim snegom zavita piramida. To je kraljica vsega pogorja, 1593 metrov visoka Rumija, katera se jednako mogočno predstavlja opazovalcu, ki sloni na krovu Lloydovega parnika, ali pa, ki sedi na klopici malega čolna v skadarskem jezeru. Skoro neposredno pod njenim vrhuncem vodi ozka steza tjadoli proti Albaniji, a le junaški Črnogorci, ki vrtoglavosti ne poznajo, morejo po takih gorskih stezah hoditi.

Barska luka se nabaja koncem precej odprtega zatona, katerega pa zapira na jugu kot naraven pomol rt Volovica, ki se poldrug kilometer daleč v morje vleče in potem 25 metrov navpično k morsk gladini spušča. Morje je po vsej luki samo jeden meter globoko in ima blatno dno. Zato se morajo parniki kakih 500—600 metrov daleč od obale usidrati. Ker je navadno premalo čolnov, da bi popotnike, pošto in tovore na suho preplavali, zato prenašajo vse to lučni fakini (delavci), ki si zavijajo hlače skoro po vsem bedru gori. Vso lučno službo opravlja Avstrija, ker Črnogorci še ne poznajo takih uradov.

Ob pristanišču stoji le kakih pet, šest hiš,

Slovenska Talija novo, častno zavetišče in tako stoji danes naše društvo v trenutku, ko se mu bode otresti starih tesnih spon in ko se mu bode razvijati pod pogoji, kateri omogočajo dramatski umetnosti naši svobodnejše in širše gibanje. Vsled teh razmer poročati mi je o lanskem delovanju, iz katerega se bode zajedno videlo, kaj je storilo in kaj še misli storiti naše društvo za bodoči razvoj slovenske dramatike.

Odbor „Dramatičnega društva“ imel je v preteklem letu 15 sej, in to 12 odborovih in 3 seje igralnega odseka.

Na občnem zboru dne 10. maja 1890 bil je vzklikom izvoljen za predsednika gosp. dr. Ivan Tavčar in za blagajnika gosp. dr. Jos. Vošnjak. V odbor pa so bili voljeni gg.: dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, Fran Drenik, Ivan Hribar, dr. Danilo Majaron, cesarski svetnik Ivan Murnik, prof. Luka Pintar, prof. Simon Rutar, Anton Trstenjak, Ivan Železnikar, dr. Vladimir Žitek.

Koj v prvi odborovi seji dne 24. maja 1890 bil je v zmislu društvenih pravil voljen za podpredsednika gosp. dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški in za tajnika Anton Trstenjak.

V isti seji bili so voljeni v znanstveni odsek gg.: dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, cesarski svetnik Ivan Murnik, prof. Luka Pintar, prof. Simon Rutar, Anton Trstenjak, dr. Jos. Vošnjak, dr. Vlad. Žitek; v igralni odsek pa gg.: dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, dr. Danilo Majaron, Anton Trstenjak, dr. Jos. Vošnjak, Ivan Železnikar.

Mej letom izpremenil se je odbor toliko, da je prof. L. Pintar bil premeščen v Novo mesto in je vsled tega izstopil iz odbora dne 9. septembra 1890 ter je odbor v zmislu § 12. društvenih pravil poklical na njega mesto g. dr. Val. Krisperja, ki je odborništvu tudi prevzel. G. prof. L. Pintarju izrazil je odbor pismeno zahvalo na večletnem delovanju.

Naše društvo udeležilo se je tudi preteklo leto vsake prilike in slavnosti, do katere je vsled svojega namena bolj ali manj vezano. Tako se je udeležilo komersa, ki so ga priredila narodna društva Ljubljanska slovenskim državnim in deželnim poslancem na čast dne 1. oktobra 1890 v dvorani Ljubljanske čitalnice. Dne 18. januarja slavil je slovenski skladatelj g. Fran Serafin Vilhar v Gospiču petindvajsetletnico svojega glasbenoknjiževnega delovanja in je tem povodom tudi „Dramatično društvo“ brzojavno izrazilo svoje priznanje zaslugnemu glasbeniku.

Za leto 1890 izdalo je „Dramatično društvo“ 2 zvezka „Slovenske Talije“, in sicer zvezek 55: „Teharski plemiči“, spevoigra v treh dejanjih, uglasbil dr. Benjamin Ipavec, libreto spisal g. Anton Funtek; in zvezek 56: „Svetinova hči“, igrokaz v treh činih, spisal Adolf Wilbrandt, poslovenil Anton Trstenjak.

Ta zvezka razposlala sta se mnogim slovenskim rodoljubom, ki še niso bili člani našega društva, ter smo jih s tem povabili, da pristopijo našemu društvu. Mnogo rodoljubov se nam je pri-

med njimi je največa carinarnica ali „dogana“. Okolu in okolu rase grmičje „thuje“, tako da se zdi človeku, kakor bi bil na kakem pokopališču. Koj ob morji drži proti severu jahalna pot do avstrijske meje in dalje v Sutomore. To mejo dela potok Željeznica, ki je navadno suh, ob deževju pa pogosto spreminja svoj tok in zato so Avstrijci ob njegovih bregovih nanesti kupe kamenja, da se ve, kje je prava meja. Koj pri izlivu Željeznice stoji nova vila kneza Karagorževića, ali škoda, da je vsa obala zaradi izparovanja stoječe vode nezdrava.

Med obalo in mestom razprostira se skoro 10 kilometrov (od severa proti jugu) dolga primorska ravnina. Po njej teče več potokov, med katerimi je največji najjužnejši, ki ima zelo navadno ime Riečanac (ali Riečina, stari „Clyrus“). Vanj se izliva od desne strani mnogo daljši potok Bunar, ki izvira izpod najvišjega vrhunca Rumije in teče tik mesta ob njega južnem koncu. Od pristanišča pelje po primorski ravnini popolno ravna nova cesta do podnožja hriba Kurila. Cesta je dobra in trdno napravljena, le valjavnice še ni videla in tudi težki vozovi se ne vozijo po njej, da bi debeli in ostri grušč nekoliko stlačili. Sredi ravnine stoji stara reduta, drugače pa ne vidiš v okolici nikakih trdnjav.

S. R.

(Dalje prih.)

jazno odzvalo ter nam poslalo društvenino za leto 1890, nekaj jih še vedno pribaja, in ker jih je mnogo obdržalo knjige, upamo, da še zglase svoj pristop. Z veseljem potrjujem, da se število članov množi od dne do dne. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. maja.

Iz državnega zbora.

Danes imela je poslaniška zbornica zopet sejo. Ker je budgetni odsek najtežavnejši del svojega poročila že dovršil, bode morda mogoče, da se koj prve dni junija meseca, morda dne 3., prične budgetna debata.

Iz parlamentarnih krogov.

Ko se je grofu Tasfeu tako lepo posrečilo izogniti se adresni debati in vsem turnim prizorom in govorom, ki bi bili lahko nastali mej njo, premisslja se zdaj v merodajnih krogih, kako bi se dala okrajšati budgetna debata. Stvar seveda ni tako lahka, kajti v budgetni debati oglašali se bodo gotovo vseh strank govorniki ter poudarjali svoje stališče. Temu bi se pa menda vlada rada ognila kolikor mogoče, ter vso debato zasukala bolj v stvarni tir, ker bi rada, da bi debata ne postala predolga in bi zasedanje zbora se zavleklo v mesec julij, ko je težko skupaj držati sklepčno zbornico, kajti poslanci začenjajo uhajati na vse strani. V raznih skupinah pečali so se baje že s tem vprašanjem, a dozdej menda neso prišli do pozitivnega sklepa. Od neke strani, ki vladi ni menda baš oddaljena, sprožila se je misel, da bi se mesto po naslovih in poglavjih, izključno le po poglavjih posvetovalo. Naslovov je 146, poglavij pa samo 42. Na ta način se je ravnalo vedno v gospodski zbornici. Se li bode tak predlog staval, in kaj bode nanj porekla poslaniška zbornica, to se bode skoro pokazalo.

Rusinski klub

v državnem zboru je sklenil, da bode v budgetni debati po svojem načelniku Romanczuku oddal izjavo, da Rusini zahtevajo od vlade izdatno obrambo in ravnopravnost svoje narodnosti v solah in uradih, kakor tudi, da se bolje jemlje ozir na gospodarske potrebe kmetskega ljudstva.

Francoski dijaki v Pragi.

K blagoslovljeni zastave dijaškega društva „Slavija“ v Pragi došla je tudi iz Pariza deputacija francoskih dijakov, broječa pet članov. Nad tisoč čeških dijakov zbralo se je na kolodvoru v Smihovu, da pozdravi došle. Razun dijakov bilo je skoro isto toliko družega občinstva. Ko se je pripeljal vlak, klicali so češki dijaki „Vive la France“. Goste pozdravil je najprej nek odvetniški kandidat francoski, ter izrazil simpatije češkega naroda za Francoze. Oba se borita proti vedno širjajočemu se skupnemu sovražniku Germanstvu. Burni klici „Vive la France“ odmevali so po končanem govoru. Nek doktor medicine je potem v češkem jeziku pozdravil došlece, katerih jeden se je zahvalil v kratkih besedah. Potem so se gostje odpeljali v mesto mej burnimi pozdravljalnimi klici množice in pevanjem narodnih pesmij.

Vnanje države.

O kraljici Nataliji

je vedno še mnogo govora v srbskih novinah. General Horvatič, Rista Danič in mnogo drugih, katere so vladni organi obdolžili, da so hujskali občinstvo ob priliki, ko se je hotela prvokrat odvesti kraljica, priobčili so izjavo, v kateri zavračajo tako očitjanje. General Horvatič pravi, da bi bilo gibanje imele vse drugačne dimenzije, če bi bil on stopil na čelo izgrednikov.

Srbska pritožba.

Srbski poslanik pri portu v Carigradu, Novakovič, dobil je od svoje vlade nalog, da se pritoži pri otomanski vladi zaradi anarhističnih odnošajev, kateri se nahajajo v Stari Srbiji. Vsled tega imel je Novakovič s turškim ministrom Said pašom pogovor ter mu je izročil spomenico, katera navaja vse pritožbe srbske vlade zaradi napadov, katere so zakrivali v zadnjem času Arnavti iz Kosovskega vilajeta.

Nemiri na otoku Krfu.

Grška vlada v Atenah je dala ukaz svojim zastopnikom v inozemstvu, naj naznanijo dotičnim vladam, da na otoku Krfu vladajo normalne razmere.

Rusko-Francosko prijateljstvo.

Kakor se iz Peterburga poroča v „Kölnische Zeitg.“ so odnošaji odlične ruske družbe proti francoskej izvanredno prijateljski. V vseh salonih vidi se toliko Francozov, častnikov, umirovljenih ministrov, senatorjev in umetelnikov, kakor nikdar poprej. Meseca junija obiskal bode car francosko razstavo v Moskvi, kar bode zopet uplivalo ugodno. Prej nekateri neso hoteli tako očitno kazati svojega prijateljstva proti republičanski Franciji, zdaj pa, ko je car sam že nekaterikrat posebno odlikoval francoske dostojanstvenike, postalo je prijateljstvo proti Francozom poseben znak ruskega

domoljubja. To poročilo vzbudilo je veliko zanimanje v vsej Nemčiji.

Carnotovo potovanje po južni Franciji.

Predsednik francoske republike nadaljuje svoje potovanje po južni Franciji, kjer ga povsod sprejemljejo naidušeno. V Toulousu bil je vsprejet tako sijajno in entuzijastično, kakor še nobeden glavar države pred njim. V Montaubanu, kjer se je Carnot mudil dve uri, pozdravil ga je škof ter izrekel željo, da bi vsi Francozi bili zložni. Baš po republiki dosegli bodemo to, odgovoril mu je Carnot. V Toulousu pozdravil ga je tudi kardinal Desprey, ter bil prvi izmej cerkvenih dostojanstvenikov, ki je pozdravil Carnota, ter rabil v svojem nagovoru izraz republika.

Revizija ustave v Belgiji.

Sklep centralne komisije, da se kar prej mogoče prične z revizijo ustave, je prišel kakor nalašč vodstvu štrajkujočih delavcev, ker je štrajk začel že opasno pešati in bi bil skoro prenehal. Naidušenje delavskih krogov je veliko. Nad stotisoč delavcev pozdravljalo je ta sklep z javnimi sprovodi po vseh večjih mestih dežele. Nadejati se je torej, da se bode revizija rešila tako, da bodo vsi zadovoljni in bode konec nemirom, ki so zadnji čas razburjali deželo. Predlogi centralne sekcije nikakor ne ustrezajo željam delavcev, ker v njih ni govora o taki občni volilni pravici, kakor jo zahtevajo delavci. Volilno pravico naj bode imel vsak 25 let stari Belgijec, ki ima že 6 mesecev kako ali vsaj del hiše.

Odnosaji v angleški vojski.

Jako zanimivi so statistični podatki o angleški vojski, ki kažejo veliko razdivjanost. Preteklo leto bilo je 5814 vojnih sodišč, ki so obravnavali 9153 zatožb, izmej teh 2086 zaradi tatvine, 1514 zaradi begunstva, 2086 zaradi neopravičene odsotnosti, 352 zaradi krive izpovedi pri naboru, 809 zaradi nasilstva in upornosti proti častnikom, 829 slučajev manj težke nepokorščine, 146 zaradi zapuščenja straže ali spanja mej stražo, 333 zaradi pijanosti v službi, 366 zaradi pijanosti izvan službe, 403 zaradi sramotnega obnašanja. Vsega skup bilo je proglašanih 5590 obsodb. Za malo število angleške vojsake so te številke precej visoke.

Dopisi.

Iz Gradaca 20. maja [Izv. dop.] „Slovenec“ prinesel je v svoji 103. št. dne 8. maja t. l. dopis „S Štajerskega“ (?), kateri se peča z „obžalovanjem“, koje je izreklo akad. društvo „Triglav“ dunajskemu akad. društvu „Sloveniji“ radi njenega znanega sklepa glede „Brusa“. Kdor je čital sklep „Triglava“ in gori omenjeni dopis „Slovenca“, uvidel je takoj, kako — da se ne izrazim huje — nelepo zavija „štajerski“ dopisnik omenjeni sklep in s tem navaja vodo na svoj mlin, da potem lahko črni naše vrle „Triglavane“, kateri so imeli po mojih mislih popolnoma prav, da so molčé prezirali navedeni tendenciozni dopis. — Tudi jaz sem nameraval začetkoma molčati o vsem, toda, da se g. dopisnik „Slovenčev“ morda ne bode domišljeval, da je s svojimi skrpučanimi vrticami „vse pobil“, odgovarjam mu kolikor možno mirno in stvarno.

Gosp. dopisnik nam ne podaja, kakor pravi sam, lastnih nazorov, temveč piše, „kako se strinja priprosti narod“ z razlogi „Triglavovega“ sklepa. Gosp. dopisnik, ali ste res tako najvni, da mislite, da so „Slovenčevi“ čitatelji lahkoverni Tomaži? Naš „priprosti narod“ vé toliko o „Triglavovega“ sklepa razlogih, kolikor sva vedela midva, predno je „Triglav“ z naidušenjem sklenil dotični sklep.

„Slovenec“ piše nadalje, „če so kje gg. duhovniki jih (lece) v to (za strankarske namene) rabili, dokažite in — tožite.“ Ne vem, kako bi ime noval početje g. dopisnika, ki je zapisal ta stavek štirinajst dni po obsodbi Žužemberškega kapelana. V Trebnjem so tožili in dokazali!

Gosp. dopisnik piše „pač pa moramo in smemo tirjati, da se pri nas spoštuje čast. duhovščina z ozirom na njene zasluge za probujenje našega naroda, v katerih zaslugah jih naši „mladi“ z „Brusom“ vred ne bodo nikoli dosegli.“ — Kako „Brus“ o naši duhovščini — in kako o nekaterih naših duhovnikih misli, povedal je čestokrat vsem, „kateri imajo ušesa da slišijo“, ali g. „Slovenčev“ dopisnik nima menda niti teh, niti „očij, da bi videl“, zakaj sicer bi bil v „Triglavu“ razlogih črno na belem čital: „Brus“ ni nikedar smejšil in črnil naše duhovščine, katero radi njenih zaslug spoštuje in ceni vsak Slovenec, pač pa je pisal resnico o nekaterih duhovnikih, kateri resnice sami niso preklicali.“

Radi zadnjega stavka usaja se „Slovenčev“ dopisnik, češ, „da se čč. gg. duhovniki“ ne bodo „ravnsali“ z „Brusom“. Morebiti je g. dopisniku tako malo ležeče na časti, da bi tiho molčal, ako bi ga

kdo opravljal in trosil o njem laži, naši gg. duhovniki so po svojih mislih drugačni in gotovo bi bili dotičniki, katere je „Brus“ ožigosal, tožili — ako bi mogli dokazati. —

Kako je „naše ljudstvo“ volilo, o tem pisalo se je dovolj in javna tajnost je, kako je bil izvoljen kandidat notranjsko-gorenjskih mest in trgov. In Ljubljanske volitve? — Gospod dopisnik „Slovenčev“ mora imeti jako slab spomin, ako piše nekaj dnij po Ljubljanskih občinskih volitvah, da ljudstvo ni hotelo voliti drugih kandidatov, nego katere so oni, (gg. duhovniki) priporočali.

„Triglavan“, kolikor sem jaz čul, nikedar niso očitali „Slovenijanom“ „razsodnosti“, toda rozsodnost ima dve strani, in ako so „Slovenijani“ „razsodili“, da delujejo v Mahničevem duhu, vredni so pač pomilovanja „Triglavanov“.

Med drugim piše „Slovenčev“ gosp. dopisnik: „Da jim (duhovnikom) ložje tu ali tam vržete kak kamen nasproti, v to Vam služi imenovani „Brus“. Ako je g. dopisnik v tem „Vam“ menil „Triglavan“, moral bi se bil prej poučiti, kakor sem se jaz, in izvedel bi, da je samo jedenkrat pred leti poslal neki „Triglavan“ kratko notico „Brusu“, da pa od tedaj ne šteje „Brus“ nijednega sotrudnika med „Triglavani“.

Gotovo nihče in tudi gospod dopisnik sam ne misli resno, da bi se njegovemu dopisu morda podtikalo, da je „orožje“ proti „liberalcem“, ako pa se že podtika, dela se to gotovo s pripomoju, da to „orožje“ ni jekleno, pač pa leseno.

Čas, da končam. Gosp. dopisnik trdi: „Bolj mešaš mleko, grše bode.“ Ako je to naš pregovor in ako je ta pregovor resničen, bo, ako nadalje mešava, g. dopisnik, vaše mleko gotovo grše od mojega. Toliko v prijazno premissljevanje. J. Z.

Iz Rožne doline na Koroškem 23. maja. [Izv. dop.] Raduj in veseli se slovenski svet! Nova zvezda vzhaja ti na znanstvenem obnebju, zvezda, ki bode zatemnila vse dosedanje veleume, zlasti pa jezikoslovce slovenske. Dosedanji jezikoslovci naši pocapljati bodo morali pred tem učenjakom — velikanom kakor muhe pred slonom. I, za Boga, kje pa je ta zvezda, oznanjujoča nam novo veselejšo in rodovitnejšo dobo v slovstvu našem? Kje moremo videti to najnovije velesilo? V Celovci je na ondukajšnjem učiteljišči ter čuje na ime Karl Prescherna, v nekaterih krogih imenujejo ga tudi, kar mu posebno dopada, „der schöne Karl“, rojen je v Borovljah, katoliške vere in polnoleten. Stariši bili so mu pošteni slovenski puškarji, pisoc se Prešerne. Ta naš „Korl“ splezal je vsled posebne sposobnosti svoje — obračati plašč po vetru — po lestvici do c. kr. vadničnega učitelja in še celo duri sobane našega deželnega šolskega sveta so se mu kar nakrat na stečaj odprle — zakaj — to on sam najboljšje ve. Ta g. Preschern čuti se veleuma, pravega velikana med učenjaki in hoče v znanem Celovškem lističu „Freie Stimmen“ svetu pokazati, da je res veleum ali kakor bi rekel Nemeč „ein Universalgenie“. To je storil v nekem „Eingesendet, zur Abwehr“ dne 12. t. m. Tu se je spravil nad g. dr. Sketu in njegovo nemško-slovensko slovnico, katero ostro kritikuje in naposled g. Sketu očita, da ne bode g. Sketu preostajalo družega, nego poprositi gospoda Prescherna, da ga blagovoli vsprejeti mej učence svoje, da mu bode mogoče priučiti se slovenščini ter potem popraviti slovnico svojo po navodilih, katere bode prejel iz ust veleučenelega tega „profesorja“, ki je v svojem času dovršil s težavo komaj dva razreda preparandije. Sicer pa je gosp. dr. Sket v Celovčanki temu učenjaku dobro posvetil ter mu pokazal, da je tudi sloveči slovenski jezikoslovec, nenadomestni vitez Fran Miklošič, tako sodil, kakor se nabaja v omenjeni slovnici. A to našemu veleumu Preschernu ni dovolj; v svojem odgovoru na g. dr. Sketovo „poslano“ si pridržuje pravico odgovora, kar je tudi že preteklo sredo storil, pri tem pa si nakopal novo blamažo. In sedaj bomo morebiti v kratkem tudi še doživeli, da se g. Preschern spravi nad pokojnega Miklošiča ter svetu pokaže, da tudi ta učenjak — velikan po njegovih mislih ni bil kos slovenskemu jeziku, da se je motil, da njegovi viri niso verodostojni in da je bil Miklošič prava muha proti našemu veleumu. Borovlje pa bodo zaslovene po celem učenem svetu kot zibelj prvega slovenskega učenjaka in jezikoslovca Korlana Prescherna.

Kaj ne, predrzen je le-ta Boroveljski velikan dovolj? Saj to je dokazal že pred leti, imenujoč prve slovenske može, ki so osiveli v boji za na-

rodne pravice, može, katere spoštuje celi slovenski svet in tudi pošteni Nemci, „gefühlspolitiker“. In ker se mu je to dobro obneslo, da je hitreje splezal po lestvici, misli si torej: Zakaj bi se mi sedaj ne posrečilo, spravim se nad slovenske jezikoslovce, morda me pokliče celo minister Gautsch v svoje ministerstvo, potem pa bodem pokazal tem hudomušnim Slovincem, potem jih bodem učil „kozje molitvice“. Ali nikar naj se ne moti. To so le brumne želje, ki se mu nikdar izpolnile ne bodo.

Vender pa veleučeni g. učenjak, ako v resnici hočete kritikovati Miklošiča, svetujem Vam, „pilite“ dobro, da Vam ne bode izpodletelo, ter da se ne bodete še bolj blamirali, kakor ste se pri Šketu. Svetovali bi Vam, preden druge kritikovati hočete, pregledati svoj „Abecednik“. Ondu bodete našli dovolj napak in pregreškov, saj jih kar mrgoli, in je prava sramota, da je ta Vaša zmes sploh zagledala beli dan. Preden hočete o drugih govoriti, treba Vam je samemu dokazati, kaj in koliko da znate, — in koliko ste se učili. X.

Iz Starega Trga na Notranjskem 23. maja. (Vasovalec — požigalec.) V noči od 17. na 18. maja nastal je ogenj v skednji J. Tomca v Podloži. Nevarnost bila je velika za celo vas, ker so slamuete strehe vse na kupu. Ali gasilno društvo Starotrško pribitelo je izredno naglo na pomoč in omejilo požar na goreči skedenj, kateri je seveda upepeljen z vsem gospodarskim orodjem. Zažgal je bržkone po neprevidnosti pijan ponočnjak iz Loža. Njega in ljubico njegovo ima sodnja v preiskavi. Želeti bi bilo, da bi sl žandarmerija in gg. župani strožje postopali proti ponočnemu točenju, zlasti po zakotnih gostilnah, in odločno zabranjevali zloglasno ponočno stikanje in rogoviljenje čisto golobradih, komaj doraslih dečakov. — Korist gasilnega društva pokazala se je tu zopet očitno. Nedoumno pa je, da so še nekaterniki, ki mu vedó namesto hvale le posmeh. Tako se ob tem ognji nekogi taki čudaki žalostne postave, prišedši gasiti, ko ni bilo več nevarnosti, na lici nesreče provzročili jako neumesten prepir, norčevaje se iz gasilcev, kateri so vendar izvrševali plemenito delo. — Pogorelec bil je zavarovan pri banki Slaviji, toda žal, le za poslopje.

Domače stvari.

(Vabilo) na občni zbor društva „Narodni dom“ dne 30. maja 1891. l. ob 7. uri zvečer v pevski sobi narodne čitalnice Ljubljanske. Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo pregledovalnega odseka. 5. Volitev predsednika. 6. Volitev upravnega odbora. 7. Volitev pregledovalnega odseka. 8. Posameznosti.

(Dramatično društvo) imelo je v soboto zvečer svoj redni občni zbor, o katerem poročamo obširno na lista drugem mestu. Zborovalci so si z vsklikom predsednikom izbrali zopet gosp. dr. Tavčarja. V odbor pa so v zmislu prenarjenih pravil (da je v odboru poleg predsednika še osem v Ljubljani bivajočih odbornikov) izvoljeni gg: dr. vitez Bleiweis Trsteniški, Fr. Drenik, dr. Valentin Krisper, Simon Rutar, A. Trstenjak, dr. Vošnjak, dr. Žitek, Ivan Železnikar. Na g. Drenika predlog bil je soglasno in z dobrih kliki gospod dr. Josip Staré v priznanje izrednih zaslug, katere si je s sedemnajstletnim požrtovalnim delovanjem stekel za društvo in slovensko dramatično sploh, imenovan častnim članom.

(Občni zbor muzejskega društva) bode v sredo dne 10. junija t. l. ob 6. uri zvečer v bralni sobi Rudolfinuma. Na dnevnem redu bode poleg navadnih poročil volitev novega odbora, namreč predsednika in 8 odbornikov. Zato bode ta zbor večjega pomena.

(Poročil) se je v soboto v kapeli Marijanišča g. Vrban Zupanec, poslovodja veletrgovine Fr. Ks. Souvan v Ljubljani in nečak znanega rodoljuba g. notarja dr. Jerneja Zupanca, z gospodično Anico Branketovo, hčerjo umrlega zdravnika in hišnega posestnika. Povodom poroke napravili so pevci pod vodstvom g. Majerja gospodični nevesti lepo podoknico.

(Iz Zagreba) došla nam je vest, da je v soboto gosp. Milan Leustek na tamošnjem vseučilišči z dobrim uspehom napravil tretji strogi farmacevtski izpit in bil promoviran doktorjem „pharmaciae“. To vest bodo g. Leusteka mnogobrojni tukajšnji prijatelji gotovo vsprejeli z veseljem.

(Ustanovna slavnost gasilnega društva v Šiški) bila je pravcata ljudska veselica. Nad tisoč gospode in okolčanov in nad 300 ognjegascev zbralo se je pri popoldanski veselici na prostornem in z zastavami obilo okrašenem Koslerjevem vrtu. Zastopana so bila gasilna društva z Bleda (z zastavo), iz Domžal (z godbo), z Doba, iz Kranja, Kamnika (z godbo), Škofjeloke, Ljubljane, Postojine, Radovljice, z Viča, iz Št. Vida, tobačne tovarne, Starega trga pri Loži in Šiške. Iz vseh teh in mnogih drugih mest in trgov bili so tudi prisotni zastopniki čitalnic in bralnih društev. Po vremenu zadržani, pozdravili so brzozavno: Gasilno društvo Gorenjegradske, Idrijske, Brdske, Starotrški gasilci. Vspored vršil se je v uzornem redu. Uspeh slavnosti je vsestransko povoljen. Ob 1/11. uro dopoludne prikoralali so mej pokanjem topičev ognjegasci, katere so gospa Juvančičeva in gospici Kinčičevi okrasile s svežimi šopki, z godbami do županstva, kjer so goste pričakovali: občinski zastop, Šišenska čitalnica, mnogo domačega občinstva in iz Ljubljane došla gospoda. Pred vse v kolo stopivše načelnike gasilnih društev stopil je Šišenski župan, g. Knez, ter pozdravil prišlece v imenu občine, ki pripoznava korist gasilnih društev. V imenu Šišenskega ognjegasnega društva pozdravil je goste gosp. Juvančič, poudarjajoč, da se čuti sicer še društvo mlado, vender že vredno pobratimstva z bratskimi društvi, da je za to prirejena veselica in da radostno pozdravlja vse tovariše. V imenu čitalnice govoril je pozdrav g. Fr. Drenik, poudarjajoč, da naj gasilna društva s čitalnicami solidarno delujejo na izobrazbo. Ob 1/211. uri pričela je služba božja, pri kateri je mešani zbor Šišenske čitalnice prav dobro pel. Ob 12. uri odkorakali so ognjegasci z zastavo in godbami in krenili na Koslerjev vrt, kjer sta svirali Domžalska in Kamniška godba. Popoldanska veselica pričela se je ob 1/4 uri. Vojaška godba pod vodstvom kapelnika Nemrave zvršila je vspered izbornu. Pevski del dopolnil je „Slavec“, mnogoštevilno zastopan, pod vodstvom gosp. viteza Janušovskega na glasno pohvalo in isto tako prikupil se je mešani zbor Šišenske čitalnice. Mej presledki igrali sta godbi iz Kamnika in Domžal. Slavnostni nagovor govoril je mesto g. Juvančiča g. Fr. Drenik. Ob 8. uri zaključilo se je kegljanje. Kegljalo se je blizu 800 serij. Dobitke so dobili gg.: Škarjevec, Škrjanec, Bitenc, Kršič, Kržišnik in Petrič. Ker bode kegljanje vrglo nekaj dobička in so bili tudi drugi dohodki izdatni, ostal bode blagajnici Šišenskega gasilnega društva znaten znesek in reči se sme: Gasilnih društev geslo: Na pomoč! postalo je tudi geslo slavnemu občinstvu, ker je prišlo — na pomoč. Osnovnemu odboru se sme čestitati.

(Iz Borovnice) dne 24. maja: V „Slovenskem Narodu“ sem bral, da v barji ni nobenega hrošča in da nekdo dá 5 gl. za vsacega tacega škodljivca. V naši občini tudi še nihče letos ni videl hrošča in bi smel tudi 10 gl. obljubiti za vsacega. Ali ni to čudno? Vender bode pa sadja prav malo, ker se je v vsako cvetje črv zapledel in je cvetje kar suho in rudečkasto postalo.

(Delavsko podporno društvo v Trstu) poslalo nam je račun in poročilo za leto 1890. Preteklo leto društvu ni bilo ugodno, hripa prouzročila mu je izrednih in velikih troškov in društveno premoženje se je v teku leta zmanjšalo za 2370 gl. 90 kr. Premoženje iznaša koncem 1890. l. 15.868 gl. 15 kr., proti 18.239 gl. 5 kr., koncem 1889 l. Za podpore in zdravila izplačalo je društvo svojim obolelim članom 11.790 gl. 84 kr. Društvo ima jednega čast. člana (Gorup), 9 ustanovnikov, 39 podpornikov, 1127 rednih moških in 188 ženskih udov. Društvena knjižnica broji 2497 knjig. Te številke jako jasno govore o blagodejnem delovanju društva, katero naj bi se še bolj razširilo, da bi bilo še krepkeje zavetišče slovenskemu življu v Trstu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beljak 25. maja. Shod podružnice sv. Cirila in Metoda v Stebnem vršil se sijajno. Zbranih nad 400 ljudij. Po pozdravu prvomestnika Wuttija razlagal odposlanec glavne družbe dr. Vošnjak pomen in delovanje družbe. Učitelj J. Žirovnik iz Šent Vida, ki je prišel na prošnjo podružnično, govoril jako poučno in popularno o sadjarstvu, poslanec Einspieler o koroškem šolstvu. Vošnjakovo igro „Svoji k

svojim" predstavljali kmetski diletantje vrlo dobro v največo zabavo ljudstva. Kvartet ljubljanskih pevcev (Zalaznik, Štamcar, Bajec, Vidmar) krasno pel. Veselica do pozne noči. Najlepši red. Narod čedalje bolj probujen in naidušen za svoje narodne pravice.

Dunaj 25. maja. Cesarica vrnila se je zjutraj iz Monakovega, Taaffe iz Nalžova.

Dunaj 25. maja. Odposlanci na svetovni poštini kongres povabljeni na 30. dan maja k cesarju na obed.

Pariz 25. maja. Promet omnibusov skoro popolnoma ustavljen. Strajkujoči vozniki ustavljajo voze, ki skušajo voziti, izpregajo konje in režejo vajete in podveznice. Policija mora često poseči vmes. Več oseb so zaprli, mej njimi člani strajkovskega odbora.

Peterburg 24. maja. Povodom prihoda carjevičevega v Sibirijo izdal je car senatu ukaz, s katerim se mnogi prognanci in kaznjenci pomilosté, ali se jim kazni premeni. Guvernerji imajo izmed kaznjencev po vrednosti izbrati one, ki se pomilosté. Carjeva odredba pooblašča carjeviča, objaviti carjevo voljo, da se Sibirija z Rusijo zveže z železnico in da v Urusu osebno prvi lopato zasadi. Carjevič ob enem imenovan načelnikom prvega vzhodno-sibirskega lovskega polka.

Razne vesti.

* (Železnica v Črnigori.) Kneževa vlada Črnogorska stopila je v razgovore z neko Francosko tvrdko, da bi se zgradila ozkotirna železnica od Plavnice na Skaderskem jezeru v Podgorico, od tam pa preko Danilovgrada-Oresluke do Nikšića, potem pa iz Podgorice v Andrijevico. Za nekaj časa biva inženier imenovane tvrdke na Črnigori, da dela potrebne študije. Stroški za zgradbo znašali bi 6 milijonov frankov. Glede tega, se li bode te železnice izplačale, so nekateri mnenja, da bi prouzočile težko obremene nje državne blagajnice.

* (Izseljevanje ruskih židov v Ameriko.) Kakor poroča „Financial News“, je baron Hirsch nakupil veliko ozemlje v Urugvaj, kamor se bodo naselili ruski židje. Odšel je že tja inženier, da bode priredil vse potrebno za nove koloniste. Urugvajska vlada dovolila je razne privilegije židovskim naseljencem, za to pa bode baron Hirsch jej segel finančno pod pazduho in pripomogel, da se zboljšajo Urugvajske finance.

* (Hripi v Londonu.) Poročali smo že o hripi na Angleškem. Vsled stalno slabega vremena se bolezen razširja vedno bolj. Pretekli teden umrlo je v Londonu 266 oseb za hripo, 51 pa vsled drugih boleznij, ki so se pridružile hripi. Mej zadnjimi žrtvami je mnogo odličnih civilnih uradnikov. General Buller, generalni adjutant vojske, je težko obolel na hripi. Gladstone, ki je bil tudi bolan, počuti se bolje, pa ne sme iz sobe. Vsi prostori zbornice poslancev so se te dni temeljito prekadili in disinficirali.

* (Pošten voznik) Zabeleženja vreden je čin necega Dunajskega „komfortablarja“ ki je izročil na policiji desetak, katerega mu je po zmoti izročil po noči nek gospod namestu voznine, ki je znašala jeden goldinar. Vendar so še pošteni ljudje na svetu.

* (Potres.) Iz Sofije se poroča, da je bil tam pretekli petek v noči precej močen potres, ki pa ni napravil škode.

* (Nesreča na železnici.) Na železniškem mostu v Ostrogonu gledal je mej vožnjo poštnege vlaka, ki vozi z Dunaja v Budimpešto stavbeni podzvetnik Ivan Pál skozi okno pri vagonu. Ker je glavo preveč vun pomolil, odtrgalo mu je omrežje mosta pol obraza, tako da bode težko okreval.

* (Predrzen berač.) V Währingu poleg Dunaja prišel je te dni mlad človek, kacijh 24 let

star, prosjačič. Ko je videl, da je hišna gospodinja sama v kuhinji, zahteval je na mah cel goldinar, ter je hotel za gospo, ki je pred njim bežala v sobo. Ko je začela klicati na pomoč, zbežal je predrzni berač.

* (Dober odvetnik jo iztakne.) Znano je, da so v Luganu v Švici zaprli italijanskega častnika Livraghi-ja, ki je zakrivil več zločinov v Masavi in katerega izročitev zahteva italijanska vlada. Zdaj pa je Bernski odvetnik König izdelal juridično poročilo o tem vprašanji. Po tem poročilu se izročitev Livraghi-ja ne bode vršila tako gladko, kajti zločine, zaradi katerih zahteva italijanska vlada njega izročitev, izvršil je na afriških tleh, v okrajih, ki stoji pod vojaško komando, ob enem pa mu je upravitelj civilni guverner. Za tak slučaj pa v pogodbi mej Italijo in Švico ni nobene odločbe glede izročitve in na to se opira Bernski odvetnik König.

* (Velika nesreča na železnici.) Na progi Osnabrück-Löhne trčil je iz Osnabrück-a došli osobni vlak v Kirchlegernu na posebni vlak, ki je vozil osobe in konje cirkusa Carré. Mnogo oseb bilo je mrtvih in ranjenih. Vsi zdravniki iz Queinhausena podali so se na mesto nesreče. Mej mrtvimi je vodja vlaka in 6 članov osobja in hči posestnika cirkusa. Teško ranjenih je 15 oseb, mej njimi soproga lastnika cirkusa.

Zahvala.

Odbor telovadnega društva „Sokol“ v Zagorji za Savo šteje si v prijetno dolžnost blagodušnim rodoljubom na podpori k napravi krasne društvene zastave, ter na sodelovanji k slavnosti blagoslovljenja iste in posebno pa za mnogobrojno udeležbo pri blagoslovljenji dne 17. t. m. bratom Sokolom in kolezarjem iz Zagreba, Ljubljane, Celja in Rudolfovega, požarnima brambama iz Litije in Šmartna, gg. pevcev iz Litije, Šmartna in Vač in slednjic vsem onim, ki so navzlic slabemu vremenu prihiteli povekšati velevažno slavnost, izrekati svojo najiskrenejšo zahvalo!

Na zdar!

Odbor telovadnega društva „Sokol“ v Zagorji za Savo.

Mnogoletna opazovanja. Pri slabem prebavljenji in pomankanji slasti do jedij, sploh pri vseh želočnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo kakor nobeno drugo sredstvo s svojim želoдец krepčujočim ter kri čistim uplivom. Cena škatlici 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (4-7)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Listnica uredništva: Slavni c. kr. poštni urad v Kropi: „Vas se stvar ne tiče, torej — mirna Bosna!“

Loterijske srečke 23. maja.

Na Dunaji: 59, 87, 67, 16, 18.
V Gradci: 62, 86, 36, 10, 25

Tujci:

24. maja:

Pri **Maliči:** Dostal, Stampfl, Hochmuth, Gohsler, Rukelj, Bock z Dunaja. — Groch iz Draždan. — Wagenpfeil iz Celovca. — Poltnig iz Gradca.
Pri **Stonu:** Knez Auersperg, Maschl, Klein, Lilles z Dunaja. — Prister iz Zagreba. — Krauss, Ziffer iz Trsta. — Weiss iz Praga.
Pri **avstrijskem cesarji:** Klinar, Resman iz Radovljice. — Schwarz iz Pulja. — Bernhard z Dunaja. — Schmidt iz Plzna.
Pri **bavarskem dvoru:** Wachter iz Tržiča.
Pri **južnem kolodvoru:** Polakowski iz Logatca. — Moser, Uršič s Koroškega. — Ried iz Brna. — Šašel iz Zagreba.

Umrli so v Ljubljani:

23. maja: Karolina Klopčič, železn. delavca hči, 31/2 leta, Poljske ulice št. 38, Meningitis. — Katarina Merhar, perica, 54 let, Stari trg št. 26, Uraemia.

24. maja: Terezija Mušič, delavka, 20 let, Vegove ulice št. 12, jetika.

25. maja: Ana Standaher, nadračunskega svetnika žena, 81 1/2 let, Špitalske ulice št. 9, kap.

V deželni bolnici:

23. maja: Jernej Stražisar, dainar, 40 let, Morbus Brightii.

Tržne cene v Ljubljani

dne 23. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hkti.	8 12	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5 69	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno	2
Ora,	3 75	Mleko, liter	10
Ajda,	5 60	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 53	Telečje	54
Koruz,	5 60	Svinjsko	66
Krompir,	2 23	Koštrunovo	40
Leča,	10	Pišanec	50
Grah,	10	Golob	20
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 51
Maslo,	86	Slama,	2 23
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 60
Špeh frišen	52	meška, 4	4 40

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
23. maja	7. zjutraj	733.3 mm.	13.0° C	brezv.	obl.	30.0 mm.
	2. popol.	731.5 mm.	16.4° C	sl. jzh.	obl.	dežja in toče.
	9. zvečer	731.4 mm.	12.0° C	sl. jzh.	d. jas.	
24. maja	7. zjutraj	730.2 mm.	11.2° C	brezv.	dež.	3.00 mm.
	2. popol.	729.9 mm.	17.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	731.0 mm.	11.0° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 13.8° in 13.1°, za 1.6° in 2.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danes
Papirna renta	92.35	—	92.25
Srebrna renta	92.20	—	92.10
Zlata renta	110.65	—	111.00
5% marona renta	102.40	—	102.35
Akcije narodne banke	997.00	—	995.00
Kreditne akcije	300.25	—	298.50
London	118.05	—	118.05
Srebro	—	—	—
Napol.	9.35	—	9.34
C. kr. cekini	5.56	—	5.55
Novinske marke	57.75	—	57.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	251 gld.	133 gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183	—
Ogerska zlata renta 4%	—	104	75
Ogerska papirna renta 5%	—	101	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	75
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	157	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	238	—

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

izšla je knjiga:

Razne pripovedke.

Najgrozovitejša muka peklenaška. Spisal Catulle Mendès; prevel Vinko. — Ulomci. Spisal Sevnican. — Silvestrov otročiček. Kalifornska povest. Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko. — Uničeno življenje. Češki spisal Stroupežnický; preložil Vinko. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Izvrsten, belokranjski

brinjevec

4 leta star (za pristnost se jamči), v literskih buteljlah po 1 gld. 60 kr., v zabojih po 25 steklenic (steklenica 1 1/2 litra) 50 gld. — priporoča (445—1)

A. Lackner v Črnomlju.

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. Vsakdo, ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzovozne parobrode **Bremenske**, je slepar. Novi brzovozni parobrodi iz **Bremena v Ameriko** vozijo le 8 dnij. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice **do Bremena**. Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891.

(210—19)

Severonemški Lloyd.